

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 16.

Tiende Session.

8de Møde.

Onsdagen den 13de Octbr.

(Forsfat.)

Hert: Som valgt for en af de saa Kjøbstæder, i hvis Magt det staaer at sende en Deputeret til Rigsdagen, troer jeg, det er min Pligt at træde op og tale, naar Kjøbstædernes Interesser blive berørte; det var Tilfældet, da Indquarteringsagen var under Omtale. Jeg er aldeles enig med de Herrer i, at vi stærkt trænge til en ny Indquarteringslov, men jeg er ikke med Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 1ste Valgfreds (Gomard) enig i, at de Militaire ved Trudsel tiltvinge sig bedre Qvarterer, end der efter Lovgivningen tilkommer dem; jeg har nogen Erfaring i den Sag, og i de Aar, jeg har havt med Garnisoner at bestille, er dette aldrig skeet. De have forlangt, at man strengt skulde følge Lovgivningens Bestemmelser; ofte har man maattet krympe sig derved, men man har dog mødt dem med Velvilje og er kommen godt ud af det med dem. Jeg har ogsaa havt det Tilfælde, at man har sagt: Dersom vi ikke faae vore Dusser opfyldte, drage vi væk; naar vi da have givet efter, har det ikke været af Frygt for, at Regimentet skulde drage væk, men fordi et Regiment, der ligger i Garnison, bliver indgroet med hele Byen. Det bliver forbundet med Familierne, man faaer det hjært, og det faaer Byen hjært, og derfor er det, at Byen ikke vil af med det, og ikke for den ringe Fordeels Skyld, som man raaber paa, at Kjøbstæderne have af de Militaire, thi det kan i Sandhed meget omvistes, om det er en Fordeel; jeg kjender idetmindste

flere store Byrder, der ere forbundne med at have Indquartering, som de ikke beqvarterede Byer og Landet saftsaar have den store Behagelighed at være frie for, og jeg troer nok, at, dersom der er Fordele ved at have Indquartering, saa kunne de nok opveies af Ubehagelighederne. Jeg sagde, at der er Byrder, og det store Byrder, som en By, der har Indquartering, maa bære. I Marhuus ligger der et Cavalleriregiment, og dets Indquartering koster aarlig omtrent 11 à 12,000 Rd., hvilke Penge blive budgetterede og vedtagne i Finantsloven. Fra Byen indgiver man halvaaerlig sine Regnskaber over de Udgifter, man har havt i det forløbne Halvaar, men disse Regnskaber skulde revideres og decideres, før man kan faae sine Penge, og Kæmmerkassen kommer derved ofte til at staa i Forfud for 8 à 10,000 Rd.; man har intet Sted at henvende sig, for at faae Penge, og vi have i Marhuus været i det Tilfælde, at vi have maattet sige til de Militaire: Vi kunne ikke betale Eder Qvarterpenge forlods — hvad Byen ellees gjør — thi Indenrigsministeriet og Krigsministeriet ville ikke anvise os Penge. Jeg skal dog imidlertid ogsaa indrømme, at, naar Nøden er bleven stor i Kjøbstaden, og naar man ret indstændig har forestillet dette for Ministeriet, saa har der Intet været i Veien for at faae et Forfud, notabene naar der var forløbet et Halvaar. Det forekommer mig, at, naar Finantsloven var vedtagen, var det saare simpelt, paa et lille Afdrag af 1,000 Rd. at faa nær at sætte de beqvarterede Byer i Besiddelse af den dem tilstaaede Sum; der var Intet derved at risikere, og Byens Kasser kom da ikke til at staae i et saadant Forfud, paa Grund af hvilket de ofte maae laane Penge hos Private. Dette er den ene store Ulempe,